Ročník XI. — Číslo 47. Kvasilov dne 11. prosince 1936.

Opłata pocztowa uiszcz. ryczałtem. 35 gr.

Rukopisy se nevracejí.

ADRES REDAKCJI: KWASIŁÓW - CZESKI

Hlas Volyně

Nejhodnějšími lidmi byli ti, kteří ve svém povolání byli nejpilnější, ve svém badání nejpřičinlivější, ve svých podnicích nejhrdinnější.
Smiles.

Týdeník věnovaný českým zájmům v Polsku.

Hospodářská a finanční situace Polska.

V prvé plenární schůzi sejmu na počátku řádného rozpočtového zasedá ní vicepremier pro hospodářské záležitosti a ministr financí inž. Kwiatkowski v dvouhodinovém exposé podrobně vylíčil hospodářskou a finanční situaci státu. Řečník prohlásil, že po mnohých letech těžké krise a deprese. Polsko přešlo z dosavadní obrany k rozhodnému hospodářskému útoku. Své tvrzení vicepremier podepřel statistickými daty, která svědčí o silném oživení hospodářské konjuntury a průmyslové výroby. V jednotlivých průmyslových odvětvích se výroba přibližeju stavu z r. 1928. Koncem třetího čtvtletí letošního roku ohlásily se zjevy, které po léta nebyly pozorovány. Tak na příklad byly vyprodány veškeré zásoby některých hospodásřkých strojů, používaných zejména v drobném zemědělství, jakož i celá zásoba umělých hnojiv. Vicepremier označil za hospodářsky zvlášť významnou okolnost, že po létech hospodářské deprese se drobní zemědělci znovu stali konsumenty. Při rozboru polské zahraničněobchodní bilance vicepremier konstantoval, že pokles aktiva, nastalý v poslední době, je doprovázen příznivou změnou ve struktuře polského zahraničního obchodu, projevující se tím, že přes platná devisová omezení a reglementaci dovozu zboží právě ve druhém a třetím čtvrtletí letošního roku výměna zboží mezi Polskem a cizinou značně stoupla. V r. 1335 polský vývoz činil průměrně 75, 1 milionu zlotých měsíčně, v druhém a třetím čtvrtletí tohoto roku však stoupl průměrně na 83 5 milonu zlotých měsíčně, což znamená vzrůst o 11 proc

Jako předpoklad pro trvalé hospodářské ozdravení označil pak ministr udržení rozpočtové rovnováhy a poznamenal, že úsilí vlády v tom směru bylo korunováno plným zdarem. Poskytnutí francouzské půjčky Polsku je po názoru vicepremierově důsledkem prohloubení polsko- francouzské spolupráce. Tato půjčka nejen umožní realisaci rozsáhlých investičních prací, m. j. stavbu železniční spojky Horní Slezko-Gdynia, nýbrž rozmnoží i valutové zásoby Polské banky a usnadní polskému emisnímu ústavu úvěrnou akci.

Své zajímavé vývody vicepremier Kwiatkowski doplnil poznámkou, že na rozdíl od západoevropských zemí není v Polsku zapotřebí devalvace zlotého. Vláda je toho názoru, že nová devalvace zlotého by poškodila drobný lid, a rozhodla se zachovati dosavadní paritu zlotého.

Pokračující hospodářské a finanční ozdravení státu spatřuje viceministr Kwiatkowski v těchto zjevech a skutečnostech: 1) rovnováha platební bilance, po mnohá léta otřesená, byla obnovena a zásoby zlata a valut v Polské bance podstatně stouply; 2) všechny spekulační útoky na pevnost kursu zlotého byly s úspěchem odraženy: 3) prvá fáze prací k zajištění rozpočtové rovnováhy byla úspěšně skončena; 4) polský hospodářský organismus vykazuje v poslední době takové konjukturní a strukturní změny, jež slibují likvidaci účinků dlouholeté krise a návrat prosperity; 5) důležitá je okolnost, že hospodářské oživení v Polsku nemá nic společného se zjevem, označovaným v cizině jako „zbrojní konjunktura“, nýbrž je ryze hospodářským a mírovým procesem. Při tom však Polsko nezůstává nijak pozadu v organisaci obranné schopnosti země; 6) investiční plány, ohlášené vládou, jsou prováděny s matematickou přesností; 7) nezaměstnanost klesá urychleným tempem.

Ministerský předseda zároveň požádal sněmovnu, aby vládou předložený návrh zákona o zkrácení pracovní doby v dolech vyřídila ve smyslu přání hornických organisací.

Nebezpečí ustavní krise v Anglii.

Stará tradice anglická podrobena jest v těchto dnech veliké zkoušce, neboť rozpory mezi korunou a míněním vlády po prvé v dějinách vytvořily v Anglii podobnou situaci. Jde o věc zásadní a nesmírně důležitou pro další vývoj událostí, které by mohly míti svoji odezvu v celém světě.

Prohlášení anglického krále Eduarda VIII. o záměru oženit se s paní Simpsonovou působilo jako hromová rána v celé říši britské.

Věc konečně sama o sobě není zcela nová a neznámá, ale všeobecně se usazovalo, že vztah suveréna k paní Wally Simpsonové zůstane omezen na pouhé přátelství. Vůle králova, jindy tak respektovaná v zemi tradice — v Anglii — narazila na odpor jeho nejvyšších úředníků, ministrů.

Vláda staví se zcela na stanovisko zamítavé a není zajisté bezdůvodné uvésti, že celou tuto historii před oči veřejnosti anglické uvedl po pohybu též jeden z listů náležejících rodině ministra Edena „The Yorkishire Post“.

V Londýně až do poslední chvíle novinářský svět plně držel se směrnice gentlemanské mlčenlivosti, jak bylo mu naznačeno z kruhů blízkých buckinghamskému paláci.

Kdo je paní Simpsonová?

Mrs. Wally Simpson, rozená miss Bessie Wallis Warfield, po druhé rozvedena (prvním manželem jejím byl námořní důstojník Wingfield Spancer) pochází z velmi staré a bohaté rodiny v Baltimore, USA. Její druhý manžel, mr. Ernest Simpson, byl bursovním sensálem a rozvod tohoto manželství proveden byl v Londýně v říjnu letošního roku. S králem Eduardem VIII. poznala se r. 1926, kdy byla představena na královském dvoře anglickém. Od té doby datuje se její bližší známost s britským panovníkem, tehdy ovšem ještě princem Walleským.

Ministerský předseda Stanley Baldwin svolal spěšnou a naprosto tajnou ministerskou radu, na které oznámil vůli svého vladaře.

Královští advokáti, jak se nazývají členové dvorní rady — skládající se z nejznamenitějších právníků — konali po celý dni porady. Výsledkem tohoto jednání jest stanovisko, které nesmírně překvapilo. Pravní rada totiž připustila možnost sňatku, ovšem s vyloučením následnického práva pro děti v tomto manželství zrozené. Dcera mladšího bratra králova, princezna Alžběta, byla by pak prohlášena princeznou z Wallesu a tím skutečnou nástupkyní trůnu. O případné korunovaci britské královny a indické císařovny by se musilo rozhodnouti dodatečně po slyšení názoru zákonodárných sborů.

(Pokračování na stránce 3)

Naše mluvící ruce.

Pro odborníka jsou ruce stejně výmluvné jako tváře, ba ještě výmluvnější. Neboť můžeme ovládati výraz obličeje, ale nemůžeme ovládati tvar svých rukou.

Než nám však ruce něco mohou říci, musíme je důkladně studovat, pamatujíce, že úspěch ve čtení z ruky závisí na schopnosti analysovat a nikdy nedospívat k překotným závěrům. Ruka na příklad může míti velmi dlouhé, jemné prsty, naznačující mohutnou schopnost výrazu ale přesto její majitel nemusí umět psát; literární sklony může kazit jiný rys povahy jako nedostatek soustředěnosti nebo chabá mysl. V takových případech tito lidé, nadaní dlouhými prsty, by psali jen pošetilé, bezvýznamné věci.

Pokud se týče jakosti ruky, pamatujme, že tvrdá nebo velmi pevná ruka neznačuje velkou tělesnou činnost; tací lidé nejsou nikdy líní. Kdežto lide s měkkými, chabými dlaněmi se dávají ovládati náhodou. Nenávidí tělesnou námahu a jsou zpravidla velmi sobečtí.

Tvarem je ruka buď široká nebo úzká, dlouhá nebo krátká. Široka ruka naznačuje široký rozhled, zdravý úsudek, čilost a pružnost. Dlouhá, úzká ruka náleží spíše snílkovi, osobě, jež ztroskotá v mnoha věcech, ale jen v málokteré dosáhne úspěchu. Hubená, úzká ruka naznačuje silně vyvinutý sobecký rys.

Prsty jsou klíčem k analitickému rozboru charakteru. Krátké prsty vždycky naznačují bystrou mysl, schopnou rychle chápat základní věci a rychle jednat. Krátkoprstí lidé jsou organisátory světa. Jejich velikou chybou jest, že jsou netrpěliví; rádi všechno dělají ve velkém měřítku a při uskutečňování svých plánů rádi ponechávají praktické podrobnosti jiným.

Dlouhoprstí lidé jsou rozvážnější. Zpravidla je najdete v duševních povoláních jako účetní, advokáty, lékaře.

Vlastní útvar prstů je rovněž velmi důležitý. Prsty s vyniklými klouby naznačují analytickou povahu. Lidé s dlouhými prsty a vyniklými klouby nelze do ničeho vehnat; musejí si všechno dříve důkladně rozmyslet. Snad jsou pomalí, ale jdou jistě; jejich chybou je, že jsou příliš vypočítaví.

Některé prsty jsou velmi hladké u kořene silné a ke konci se lehce zužují. To naznačuje silný intuitivní smysl. Tací lidé rádi dospívají k překotným závěrům; rychle si někoho zamilnjí nebo jej nenávidí, jejich první dojem je vždycky velmi živý.

Dlouhé, hladké prsty, silné u kořene, naznačují intuitivní smysl, jenž rád urychluje logický myšlenkový postup. Tací lidé jsou často váhaví a nejistí, bojujíce mezi intuitivními a vypočítavými sklony.

Silný kořen prstů normalně naznačuje spíše intuici než myšlenkovou činnost; ve výstředních případech ukazuje na naprostý nedostatek myšlení, význačnou sobeckost a sklony ke smyslnosti. Takové prsty nalézáme na rukou brutálních zločinců.

Velmi dlohé, hubené prsty s vyniklými klouby, naznačují zvídavou mysl často velmi podezřívavou a příliš se zajímající o záležitosti jiných lidí.

Dále je třeba zkoumati jednotlivé prsty. Ukazováček naznačuje svou délkou stupeň inteligence a schopnost uvažovat. Je-li hranatý a silný, ukazuje na zamyšlenou povahu, která hraničí s pesimismem.

Délka druhého prstu označuje umělecké sklony jedince; někdy i touhu po bohatství a poctách a částečně i marnivost. Kde je třetí prst hodně dlouhý, ukazuje na jistou drsnost

Délka malíku ukazuje na taktnost a schopnost výrazovou. Je-li tento prst dlouhý, prozrazujn li erární schopnosti. Lidé s krátkým malíkem bývají příliš upřímní a přímí ve svých názorech.

Zakončení prstů je rovněž významné. Lopatkovité zakončený prst naznačuje činnost a energii. Hranaté konečky prstů prozrazují praktickou, logickou mysl. Špičaté prsty ukazují na umělecké schopnosti, avšak nedostatek praktických výkonných schopností, Tyto zašpičatělé prsty náležejí osobám, které vždycky zamýšlejí mnoho vykonat, ale zpravidla se jim podaří vykonati velmi málo.

Palec je klíčem k posuzování typu a síly vůle, jehož i stupně neodvislosti. Je pevně stanoveným pravidlem, že slabě vyvinutý palec ukazuje na nedostatek silné vůle.

Jeden typ palce je rovný a pevný a jeho poslední kloub se nezvrací zpátky od ruky. Konec bývá nádherně vyvinut na úkor druhého článku. Tento kyjovitý typ palce ukazuje na nebezpečnou neústupnost. Tací lidé jsou schopni ve hněvu cokoli provésti.

Je-li konec palce pevný, rovný a pěkně utvářen, prozrazuje rozhodnost bez neústupnosti. Druhý článek bývá často zúžen, ale konečný článek je velmi malý a tenký, to prozrazuje inteligenci, avšak nedostatek síly vůle.

To jsou základní typy rukou a prstů, ale mějme vždycky na paměti velmi důležitou okolnost, která je vlastně celým tajemstvím zkoumání lidského charakteru, že jednotlivé náznaky nutno vzájemně vážit a srovnávat. Každá ruka je plna protikladů — nebo zdánlivých protikladů a jedná se o to, nalézti mezi nimi bod rovnováhy.

Z časopisu „Svenska Dageblad“, podáva „Výběr.“

Besídka.

Jaroslav Rudloff:

Hříšné ženy horské.

Veselo bylo v kavně couku řečeného Mouřenín. Anklopfeři klepáním dali již před chvílí znamení, že je šichta u konce a z dolu po žebřích vylézali pomálu havéři, tou dobou práci skončivší. Noví pak knapi horští, kteří na jejich místo k práci měli nastoupiti, obyvše krátkou modlitbu k svaté panně Barboře, havéřstva patronce milostivé, chystali si pomalu své kahance, špičáky a šlígle a při tom vesele žertovali Starý knap horský, plesnivé hlavy a dobrý padesatník kysele se tvářil, když mladí horníci ho obsypali jako sršně a jeden přes druhého se ho dotazovali, kterak se mu vede v líbáčkách zdali se mu ještě medový měsíc nezošklivil.

Marně je okřikoval havéř Martin, řečený Nožíř, kterému dle jejich soudu Pán Bůh mozek zmátl, když pátý křížek maje na krku, oženil se s mladicí Mandalovou, ženou jako by ohňovou, která očima zapalovala mužská srdce, jako věchty slaměné.

„Ubohá paní Mandička, co asi teď dělá a jak po milém mužíčkovi osiřelá vzdychá“ — kroutě očima i celým tělem, plačtivým hlasem vyvolával dušný, jinak hašpknech, Jehně řečený. Všeobecný smích mu byl odpovědí.

„Noční šichta — šichta mrzutá“ — polo doopravdy prohodil maršejdník Geunher, Němec, který však dosti dobře česky mluvil a dobře se s českými havéři snášel — „weiss Gott, co ten náš fraucimor doma dělá — když musíme nočně v šachtách pracovati.“

Martin Nožíř se po těchto slovech plaše na Geunhera podíval, ale ten stáčeje provazec k vyměřování štol potřebný, nikterak nedával na jevo, že by byl chtěl snad právě jeho svou řečí dotknouti.

Zatím vyšlí všichni havéři prácí skončivší, a čekající počali sestupovati, jak pevně věřili, do říše koboltů a permoníků horních, aby je o drahé kovy olupovali, pokud ovšem si to dají líbit a nepošlou na ně švubsmrad dolový, který nelítostně umrtvuje všecko živé stvoření. I Martin řečený Nožíř, modla se v duchu k sv. Panně Barboře, sestupoval po žebříku do srázné rádšachty.

A mezitím, co muži nočně v šachtách robotili, nové couky a žíly stříbrné hledajíce a vysazení jsouce zlomyslnosti a nepřátelství koboltů a permoníků horních, trávily jejich ženy svůj svět všelijak.

Před bílým domkem na předměstí Hlouškovském, blíže tvrzky Lorec řečené, seděla na kamenné lavičce toho dne v podvečer Mandalena, žena havéře Martina. Slunce rudlo již v západu, havéři z práce se vrátivší dávno již se rozešli po domovech, nebo zapadše do horských šenků splachovali prachem horským vysušená hrdla. Kdesi v křovisku ukončoval právě slavík svůj jarní chvalozpěv. Krásně, vlaho bylo venku, ale Manda, ženka ohňová. toho nedbala. Hlavou jí probíhalý divné myšlenky a krev jí prudce bila do spánků.

Toho dne po poledni, když muž zašel do města, aby si koupil loje do svého kahance, a právě tou dobou,

Nebezpečí ústavní krise v Anglii.

(Dokončení ze stránky 1.)

Všechny ostatní záležitosti ustupují do pozadí a zdá se, jakoby se čekalo na něco neobyčejného. Ministerský předseda Baldwin odpověděl vyhýbavě na otázku vůdce oposice Attlee o situaci.

Anglický tisk silně působí na krále konečné slovo, žádaje si rozvahy a obětování vlastního zájmu, společné věci státní.

Dopisy.

„Česká muzika do srdce proniká...“

28. listopadu v režii Jesefa Koska sehráli ochotníci odboru ČMŠ a Sokola ve Zdolbunově za ohromné účasti diváků místních i z okolí operetu „Tulácká krev. Je to vesnický obrázek z prostého prostředí venkovského, proto také našemu prostředí hodně blízký. Četné zpěvy prohlubovaly citově děj a projevovaly náladu děje.

V této hře objevuje se osud opuštěné dívky Verunky, tulačky, štvané osudem a opuštěností. Jen věrný druh Vendelín, brusič, bdí nad osudem a štěstím ubohé dívky. Verunka stává se po setkání s Jeníkem dívkou lásky a úspěchu u všech mlsných hejsků. Zůstává však prostou a věrnou milenkou Jeníkovou.

Děj prostičký, ne bez tendence, kterou shledáváme v úloze prostého brusiče Vendelína. Děj překypuje vtipy a komickými výjevy, za které nejvíce vděčíme Vašíkové. Celkové provedení zanechalo u diváků příjemný dojem, který byl zvýšený písněmi tak čistě českými a prostičkými. Ještě dnes zní divákům „Na tom českém venkově“ neb „Před sedláky klobouk dolů, neb je nám jich třeba...“

V jednotlivém provedení, při přísné kritice, se snad chyby najdou, ale musíme býti shovívavými a přihlížeti k tomu, že to jsou ochotníci a někteří dokonce začátečníci.

Tak Verunka byla velmi roztomilým zjevem. Jen zpěv v I. jed. byl slaboučký. Více kuráže, slečno! Jeník svoji úlohu prostého venkovského chlapce podal dobře.

Typické osoby Nepraš a starosta se často zapomínaly avšak na druhé straně vyhrávaly svým typickým zjevem.

Vašíkové a její Miládce všechna čest. Myslím, že jejích provedení kritiku nepotřebuje, ač v prvním jednání byl náběh na přehnanost a nepřirozenost, který však rychle zmizel. Sklízely vždy bouři potlesku.

Velmi pěkně a výstižně podala svoji úlohu Neprášová. Ač byla to úloha malá a méně významná, byla provedena hrající z pravým pochopením. To budiž našim ochotníkům příkladem, že sebe menší úloha se nesmí podceňovati a má býti hrána jako ta největší.

„Ouřední osoba“ — strážník se neztrácel i ve chvílích, kdy nehral, vlastně hrál také. Tak si představuji herce. Jevil zájem o okolí, pokud mu to ovšem děj dovoluje, a ne jak je to u našich ochotníků zvykem odříkati si svoje a čekati strnulé až na něj zase přijde řada.

Stáňa podal svoji úlohu — zhýrala a větroplacha místrně.

Viktora — nervosní to statkář, byl dobře sehrán.

Vendelín — šlejfíř měl „jazyk jako brus“ sršel vtipy dějovými i nedějovými, které se konečně šlejfířské povaze prominou. Hrál velmi nenuceně a obecenstvu se líbil. V prvním jednání, proti obyčeji, byl stremovaný ve spěvu (ač byl autorem všech melodií) Asi proto, že mu nefungoval brus. Konstrukci jeho brusu musíme vzdát všechnu slávu, poněvadž, přesahoval všechny nejmodernější vymoženosti soudobých brusů. Celkové provedení, jak jsem poznamenala, bylo dobré, souhra svižná a ty naše české písničky, ač nebyly provedený žádnými umělci, působily mocně na české srdce hlubším dojmem.

„Tahle česká muzika do srdce proniká“

Přejeme ochotníkům mnoho zdaru a projevujeme jim své uznání, kterého si opravdu zaslouží. Těšíme se na vaše „Děvčátko z hájovny“ (promiňte, že prozrazuji váš další repertuar) a sejdeme se snad zase v tak velkém počtu. Z obecenstva.

Z Malina.

Kroužek divadelních ochotníků při odboru ČMŠ v Malíně sehrál dne 22. listopadu t. r. divadelni představení „Na roklanské myslivně“, hru o 3 jednáních od J. Haise Tyneckého, za vedení p. učitela Josefa Albla, v sále p. p. V. Holomička.

Kus byl po krátké době nácviku velmi pěkně sehrán a všeobecně se líbil.

Tímto děkujeme upřimně p. učitelovi jakož i všem účinkujícím a účastníkům s přáním, by i nadále věnována byla osvětové činnosti v naši obci ta pozornost a pochopení jako dosud.

S krajanským pozdravem!

V. Mendlik, jednatel. J. Kracík, předseda.

---

když se asi v Undrláku s řezníkem o koupi smlouval, přiběhla k ní Anna Váňovic — hornice jako ona, skorem stejně hezká a divoká, avšak šťastnější, bylať ženou mladého a statného muže, kdežto ten Mandin — Nožíř — byl již z míry vykoralý.

Anna Váňovic bydlela s mužem v šonovním domě, řečeném Hrádek, který nad Pachem v městě Hoře Kutné nákladně postavil bohatý horník pan jan Smíšek z Vrchovišť. Dům tento byl roku 1544 osvobozen práva šosovního a vysazen listem majestatním od J. Mti. krále českého Ferdinanda I. na to daným, panu Albrechtovi, hraběti z Guttšteina. A v tomto domě našel útulek i horník Váňa se svou mladou ženou. Žena posluhovala urozené paní Guttštejnce, i on ve volné chvíli prokazoval panstvu ledajakou službu a za to obývali sklípek hned při bráně, obstarávajíce zde i služby branských.

S panem Albrechtem Guttštejnem se přistěhoval do Hory i jeho syn Kryštof, hezký mladík, poněkud dlouhé postavy, ale jinak vyleťalek k ničemu dobrý a brzy všude známý vopalač.

Anna Váňovic, jak mladé fortnýřce všecko všudy říkali, záhy padla urozenému panáčkovi do oka. Vypozoroval, že havéř Váňa každé druhé noci doma nebývá, počal Annu navštěvovat — těšil ji a Anna hořela hned ve tváři, kdykoli na ni mladý větroplach pohleděl. Muž nevěděl ničeho. Záhy však se mladý panáček nasytil hezké fortnýřky i pomyšlel na jiné výboje.

Potkal kdysi na Lorenci Mandalénu Nožířku a hned uložil hrádeckému pacholkovi, aby zvěděl o ní cosi bližšího, kdo by byla, zdali vdaná či svobodná, zda se s hochy schází, či zda je plachá a nepřístupná, a pacholek svou věc dokonale vyřídil Zvěděv, že je Manda hornicí, jako Anna Váňovic, hned se i Anny po ní otázal, a hle — Anna Mandu znala — Nic se nevzpouzela, když ji zvrhlý synek požádal aby k Mandě došla se vzkazem, že ji pan Kryštof z Guttštejna navštíví, až bude její stařeček nočně pracovati.

Právě toho dne Anna se zhostila svého poselství a byla Mandou s jásotem přijata, a teď v podvečer, kdy muž v podzemí tvrdou prací chléb vydělával, čekala, jako kdysi Putifarka čekala na Josefa, kdy se vznešená návštěva objeví.

Slavík dozpíval svou kumštovní písničku, setmělo se a za okny domků Houškovského předměstí počala, se objevovati již světla — matná světla, skoro všude svítili lojovými kahanci havéřskými, které mnoho světla nedávaly. Teprve tou dobou přiběhla opět Anna Váňovic s košem, v němž bylo několik lahvic vína, studené pečité a vše, co povedený synáček svého pana tatíka v hrádecke kuchyni sehnati mohl. Ženy vběhly do domku a zde rychle upravovaly stůl pro vzácnou návštěvu.

Kryštof dostavil se všecek v plášti zahalen, právě když ponocný po prvé počal vytrubovat a vyzpěvovat svou starodávnou písničku. Zahy po jeho příchodu zazářila okna domku tak prudkým světlem, že se kolemjdoucí ponocný až zastavil, divě se té záři. Byla od parukových svic, které Anna Váňovic také z Hrádku přinesla. V domku počal bujný kvas. Kryštof i obě divoženky nic jedna na druhou nežárlíce, dobře si rozuměli.

(Pokračování.)

Kronika.

Nový výměr pozemkové daně.

Dekretem Pana Presidenta Republiki ze dne 4. listopadu 1936 r. od 1. ledna 1937 roku bude se vyměřovati pozemková daň dle nových směrnic. Základem pro vyměřování pozemkové daně jest cena pozemku v p vjátech. Na Volyni daň pozemková bude obnášet:

Povjaty.	Z 1 ha půdy orné, zahrady luk. Zl.	Z 1 ha lesa, pastviska, vody. Zl.
Dubno	2.75	0.55
Horochov	1.50	0.30
Kovel	1.10	0.22
Kostopol	1.10	0.22
Křemenec	2.75	0.55
Ljubom	1.10	1.22
Luck	1.65	0 33
Rovno	2.20	0 44
Sarny	1.10	0.22
Vladimír	1.50	0.30
Zdolbunov	2.75	0.55

Zákopová válka u Madridu.

Na madridské frontě se nyní rozvinula pravidelná zákopová válka, se střídaiícimi se útoky a protiútoky. Vládní, proti svému dřívějšímu způsobu, se specialisují na zákopy. Vládní dělostřelectvo za posledních dvou dnů nešetří a střílí, a to jak na osamělé vozy, tak i na místa, kde tuší přední hlídky.

Přes dva prudké útoky, které nasledovaly po velké dělostřelecké přípravě, byli vládní zahnáni na útěk a povstalci, postoupivše o tři kilometry, dobyli Boabdil'a důležitého strategického bodu fronty, čímž se tato operace stala také nejvýznamnější ze všech dosavadních u Madridu.

Rozsahlé amnestie v Rumunsku.

U příležitosti národních oslav 1. prosince král Carol II. podepsal dekret o neobyčejně rozsáhlé amnestii a zkrácení pobytu ve vězení pro všechny trestní a občanské delikty. Tato amnestie je tím významnější, že od 1. ledna vstupuje v platnost nový trestní zákon a v souvislosti s tím udílí se milost, jelikož nový zákon v mno hých případech stanoví přísnější tresty než tomu bylo dosud.

Podle králova dekretu jsou zcela promíjeny všechny přestupky a zločiny, za které byl vynesen rozsudek v době války jak civilními tak vojenskými soudy. Amnestie týká se také rozsudků, jimiž provinilci byli odsouzeni na tři měsíce do vězení nebo k pokutě 5.000 lei.

Americké státy podepíší pakt neutrality.

Delegace Spojených států amerických na konferenci v Buenos Aires navrhla, aby byl podepsán pakt neutrality, na němž by byly zastoupeny všechny americké státy a jehož cílem by byla zajistit pokojnou úpravu všech případných sporů mezi signatáři tohoto paktu. Tento návrh úmluvy, který čítá 12 článků, se opírá o theorii americké neutrality, jak ji vyložili již president Roosevelt a státní tajemník Cordell Hull.

Obsazování Habeše pokračuje za prudkých bojů.

Velké masy italského vojska, vypravené na západ, ke Goré, střetly se se silnými oddíly Habešanů. Italům se podařilo zatlačiti velký oddíl Habešanů na rozsáhlé planiny u Sido a tam je rozprášiti, ale zbytek Habešanů, několik tisíc mužů, v údolích, mezi strmými kopci, nepodařilo se v následujících dnech zničiti, ač italská letadla tentokráte také už do bojů zasáhla. Nedošly ještě podrobné zprávy o bojích, ale to, co zjištěno a co sdělili ranění a nemocní, dopravení z fronty k Addis-Abebě, potvrzuje, že Italové na pochodu ke Goré s několika stran byli napadeni a utrpěli značné ztráty.

Zprávy docházejí také z daleké oblasti Amhara, severozápadně od Addis-Abeby. Je to území, o kterém Italové tvrdí, že jest celé obsazeno a ovládáno italským vojskem. Posádka u Gondaru v tomto území, za velikým jezerem Tana, byla přepaden silnými oddíly Habešanů a porubáno několik set mužů italského posádkového vojska.

Poděkování.

Odbor ČMŠ ve Zdolbunově s díky kvituje dar 22 zl. sebraný při veselce sl. M. Zikánové s p. Jos. Jackiewicze v Novokrajově na podnět sl. A. Křížkové pp. Ant. Tomáše a Emila Marka. Současně tlumočí dík milým krajaným v Novokrajově, kteří v krátké době věnovali ve prospěch dostavby české škole ve Zdolbunově časté příspěvky. Tamní odbor ČMŠ a sdružení hospodyněk s vřelým doporučením p. Kazdy projevil nemalý svůj zájem na dostavbu vzorné české školy.

Josef Kosek, (jednatel.) A. Khol. (předseda.)

Výstava „Masaryk a zahraniční krajané“.

Nedostatku známosti o zahraničních Češích a Slovácích, o jejich práci a významu, hledí čeliti Československý ústav zahraniční v Praze každoročně slavností, zvanou „Masarykův den československého zahraničí“. Takové slavnosti se pořádají nejenom v Praze a ve městech, ale i na venkově. Podle přehledů, zaslaných Československému ústavu zahraničnímu, byly pořádány takové oslavy při letošním III. Masarykově dnu čs. zahraničí jenom v českých zemích mimo Slovensko 6.089 obcích za účasti na 3,300.000 osob.

Aby tyto slavnosti přinášely skutečně užitek, pomohly poznati naše zahraničí a prohloubily jeho styky s domovem, Československý ústav zahraniční pořádá každoročně v Praze výstavu, obírající se vždy určitou stránkou života našich zahraničních krajanů. První výstava toho druhu v roce 1935 byla pořádána pod heslem: „Československé zahraniční školství“, druhá výstava v roce 1936 pod heslem: „Československá lidovýchova a tisk v zahraničí“.

V roce 1937 uspořádá Československý ústav zahraniční výstavu pod heslem: „Masaryk a zahraniční krajané“. Výstava bude podobně jako letošního roku umístěna v místnostech Národního musea v Praze a bude zahájena počátkem měsíce března 1937. Výstava přinese vzpominky na práci T. G. Masaryka mezi zahraničními krajany, zejména na spolupráci s nimi v našem osvobozovacím boji, účast zahraničních krajanů v naší zahraniční revoluci, jakož i posléze ukázky toho, jaké lásce se těší náš president Osvoboditel u krajanů v zahraničí.

Obracíme se na své zahraniční krajany s prosbou, aby nám umožnili zasláním věcí k této výstavě se vztahujících výstavu důstojně uspořádati. Prosíme zejména o zaslání výstavní látky, vztahující se k oslavám narozenin presidenta T. G. Masaryka našimi krajany v zahraničí, jako fotografií z oslav, jejich programů a jiných památek vhodných k vystavení. Tyto věci buďtež zaslány nejpozději do konce měsíce ledna 1937 na adresu: Československý ústav zahraniční, Praha II., Vyšehradská tř. 25. Věci, jež mají býti vráceny, buďtež zvláště označeny.

Prosíme krajanské spolky i jednotlivce v zahraničí, aby zasláním vhodné výstavní látky, zejména památek na oslavy narozenin presidenta T. G. Masaryka našimi krajany za hranicemi, umožnili nám uspořádati výstavu důstojnou a co nejúplnější.

Československý Ústav Zahraniční.

Různé zprávy.

Křišťálový palác v Londýně shořel.

Křišťalový palac byl pozoruhodností Londýna. Gigantický skleněný palác, velkolepá výstava všeho, co kdy lidská kultura na poli umění vytvořila. Postavena roku 1852 Sirem Josefem Paxtonem za sumu tehdy úctyhodnou 1,500.000 liber, udivovala ještě po desítiletích obrovskou železnou konstrukcí, překlenutou skleněnou klenbou. V hlavním sále, který měřil plných 490 m delky, jako bys byl procházel evropskými musei. Zejména ze sochařství sem bylo sneseno mnoho významných děl, byť to nebylo právě originály — jen odlitky; skulpturálním bohactvím antiky, kouzlem cinquecenta i novodobého výtvarnictví — tím vším tě ovanul The Crystal Palace.

Jak byl veliký, o tom svědčí to, že v něm byl postaven na příklad i slavný granadský Lví dvůr a dům z Pompei zcela věrně, skoro skutečně; také celá středověké kaple a gotické náhrobky. Byla tu obrazárna, divadlo. Mnoho zajímavých exposic; model kanadské farmy Waleského prince pod vrcholky Rocky Mountains; fontány; palmy a vůbec krásná květinová výzdoba; akvaria a klece s papoušky, restaurace a ovšem dancing.

O obrovské rozloze Křišťalového paláce však jistě přesvědčí nejvíce jeho koncertní síň, jež tvořila střed paláce a jež pojala na 5.000 účinkujících; koncerty tu bývaly proslulé.

V rozsáhlých sadech opět s hojnou a krásnou plastickou výzdobou, s četnými vodotrysky, pěstěnými trávníky, hřiští a zábavními podníky, bývaly populární vojenské koncerty (nezřídka tu byly slyšet oblíbené Fučíkovy pochody) a každý čtvrtek proslulé ohňostroje. Celá londýnská čtvrť Sydenkam tonula v barevné záři raket. Znazorňovaly se celé bitvy, sestrojovala se pohyblivá a svítící zvířata, vzbuzovaly se salvy výkřiků a překvapení.

Nejkratší válka světa.

V nynější době, kdy neustává občanská válka ve Španělsku, kdy vlastně již přestává býti válkou jen Španělska, nýbrž vrcholí ve válku dvou politických táborů a zneklidňuje tak takřka celý svět, oživají vzpomínky na jiné, minulé války. Ty byly podnětem pro sestavení statistiky o délce různých válek, o době jejich trvání. Tuto statistiku uveřejňují takřka všechny anglické noviny. Nejdelší válkou byla přece jen válka třicetiletá. Nejkratší válka není všeobecně známa, poněvadž trvala jen 37 minut. Dne 27. srpna 1896 vypověděl sultán ze Zanzibaru válku Anglii. Anglický křižník, jenž tehdy kotvil před Zanzibarem, zahájil bezprostředně po vypovědění válký bombardování a zničil v několika minutách jedinou válečnou loď sultánovu. Když první rána dopadla na palác sultána, byla ihned vztyčena bílá vlajka a nejkretší válka světa byla ukončena.

Film v číslicích.

Za 9 měsíců t. r. použil filmový průmysl celého světa 1.300 themat pro libreta. Světový filmový průmysl vlastní 12 miliard zl. z toho 8 miliard připadá na Ameriku. Průměrný počet návštěvníků biografů celého světa činí každý týden 220 milionů osob. Uvedeme ještě několik čistě technických dat, málo známých širší veřejnosti: 1 metr filmu obsahuje 520 snímků. Film se promítá normalně rychlostí 24 snímků za 1 vteřinu, jinak řečeno, 1 metr filmu „běží" 21 vteřin. Promítání filmu 1.000 metrů dlouhého trvá 36½ minut, nepočítaje v tom ovšem titulky.

Tragická smrt siamských dvojčat.

Bratří Godinové, známá siamská dvojčata, byli před 10 dny od sebe operativně odděleni, protože jeden z nich zemřel na zápal plic. Nyní zemřel také druhý, a to na vnitřní komplikace, které po operativním oddělení od mrtvoly dvojčete nastaly. Oba bratři byli ženati.

Ženská hlídka.

Rodiče a škola.

Vzpomínky na školní léta a jejich hodnocení z odstupu dospělého člověka mívají dvojí odlišný ráz.

Prvá školní léta, škola obecná, mají na děti zvlášť silný výchovný vliv. Učitelka, zvláště dobrá učitelka, znamená pro malé dítě celý svět. Autorita rodičů musí rozhodně ustoupiti do pozadí. „To a to řekla naše paní učitelka" — to nikdo na světě nezmění. Dovede-li učitelka na pravém místě a dobře využiti tohoto vlivu, může opravdu dítě vésti a zcela neznatelně spolutvořiti jeho charakter. Pomáhá jí to, že mívá dítě v rukou více let na všechny předměty, že je s ním od rána do poledne a někdy i odpoledne, že její vliv ve škole není rušen žádným učitelem jiným. Kde dítě má i moudré prostředí rodinné, které podporuje autoritu školy, tam je dítě šťastné. Kde domácí prostředí není pro dítě zdravé (a takových případů je mnoho! i tam škola někdy vítězí. To platí, bohužel, jen pro dobu prvých školních let, na prahu, kde dětství přechází v kvasící období prvního mládí.

V okamžiku, kdy dítě opouští školu obecnou a přechází na školu měšťanskou a zvláště střední, mění se význam školy a ztrácí mnoho právě na svém výchovném vlivu. Dítě má několik profesorů, střídajících se ve třídě na jednotlivé předměty a ztrácí pocit domova a „své" paní uči-

108.

stokratka a raději by v bídě zahynula, než se svého titulu zřekla. Sice i ona přimhouřila oko nad šlechtictvím Alice, jejíž děd byl ještě plebejcem, teprve na konci svého života získavším predikát a erb, k němuž mu nashromážděné bohactví dopomohlo. Jistě, že v duchu teta těžce nesla příliš veliké mládí Aliciny urozenosti, ale že to byly miliony, kterými hojila ránu, jež srdce její ucitilo, že mohla před světem říci, že ta, kterou synovci vybrala, je z dobré šlechtické rodiny, potlačilo její obavy.

Artur se tiše usmál a vzpomenuv si na tetu, přemítal, jak těžce by jí řekl, že ona není již šlechtickým zásadám věrna. Ne, takového něco nesmí tetě říci. Je příliš stará a příliš k němu dobrá, aby ji trýznil. Jenže, bohužel, tetino ztrnulé nazírání bude ho státi asi vlastní štěstí. Povede fádní život, bude se svou paní hrát na bohatého kavalíra, hostit známé, účastnit se nákladných sportů a domácí krb bude chladný.

Vstal a prošed pokojem, chystal se, že bude se svlékati. Jaká pomoc, pomyslil si resignovaně, zastaviv se ještě jednou, jiného východiště není. Ale než k tomu dojde, musí býti vesel, nesmí si kazitii zbývající dny své svobody. Milada dnes před ním utekla, musí se postarat, aby neutekla též po druhé.

105.

vzpomínka byla tu a nebylo lze se jí vyhnouti. Teta hrozila, že buhe Rotbornovým psáti a třebaže se dala na krátký čas uprositi, přece jen k tomu dojde. Nepokoj rozechvěl Arturovo nitro a jakási bázeň ho napadla. Alice je sice jeho nevěstou, on však netouží, aby byla vedle něho, nesouží, aby co nejdříve si náleželi.

Jak krásné by to bylo, kdyby zůstali pouze zasnoubeni a nemusili nikdy spolu žíti. Snad by časem věnoval jí sám vzpomínku a zatoužil promluviti s ní několik slov, ale teď je mu nepříjemná a běda, až přijede a až navždy spolu budou spojeni. Cítil instiktivní strach před Alicí a přál si žhavě, aby se změnila, aby byla jinou. Kdyby aspoň odložila své vrtochy, kdyby trochu zvroucněla, ale to je marné přání, povzdychl si, odhazuje zbytek cigarety a zapaluje si novou.

Což jsem takový nepřítel žen slepec že netoužím po rozkoši ženského objetí? Ach ne, jeho krev byla právě tak náružlivě vroucí jako jiných mladých mužů, jen ta okolnost, že se dovedl ovládati, že neklesl nikdy v nízkost, dodávala mu nátěru, jako by byl chladný a obrněný proti návalům milostného roztoužení. Ale ta, po které by s dychtivostí sáhl, musí míti jinou povahu, myslil si zaníceně, ta mu musí náležeti každým svým

telky. Profesor nemůže žáky ihned dobře poznati, je-li jich ve třídě 50 až 60 a má-li u nich 2—3 hodiny týdně. Při tom jest spousta učebné látky, takže při nejlepší vůli nezbude čas na výchovu samu. Dobrý profesor dovede vytěžiti chvíli, jež dá příležitost k několika lidským slovům vůči žákům, ale těch chvil nemůže být mnoho.

Nemyslím ovšem, že je třeba jen mluviti, aby žák byl vychováván. Osvědčuje se naopak staré přísloví, že „Příklady táhnou!“; osobnost profesorova, jeho lidská důstojnost, jeho osobní výraz jsou to, co je nejdůležitější a co žáci postřehnou s úžasnou a instinktivní bystrotsí. Profesor nemusí vůbec mluviti tam, kde působí svým zjevem, svou důsledností a poctivostí v práci.

To, že profesor působí jako osobnost, neznamená ovšem, že žáci k němu mají blízko, že k němu dovedou přijít, když potřebují rady. Nepřichází, bohužel, ani k rodičům. Jsou to kamarádi a kamarádky, vlivv často problematicky dobré, které jim jsou nejbližší.

Profesoři sami nemohou k žákům, neboť je málo znají i když dovedou leccos vytušiti. Tady by byla důležitá spolupráce s rodiči.

Poměr jejich, hlavně maminek ke škole musí! by ale býti jiný než tomu bývá obyčejně. Maminky jsou málokdy nestranné. Snaží se zastati se jedináčka, „upravit mu cestu“,— někdy i za cenu lži. A takové různé zakrývání jest opravdu hříchem na dětech!

Proto také spolupráce s rodičovskými sdruženími zklamala. Nelze zazlívati profesorům, že na konec řeknou, že si do odborné práce, k níž se školili řadu let, nenechají mluvit, tak jako si do své nenechají mluvit ani lékaři, ani advokáti! — Pro maminky je tu tedy příkaz, aby pracovaly objektivně pro školu; a pro profesory, aby pracovali v dorozumění s rodinou žáka, pokud to vůbec lze!

Vliv profesorů na žáky může hodně znamenat, zvláště spojí-li se s porozuměním rodičů. Na konec ale je pravdou, že zkušený učitel může dáti známku i rodičům dětí a může zhodnotiti jejich vliv a prostředí, jež dětem vytvářejí.

Nár. Osv.

CENY OBILÍ.

Záznam 7.XII. soukromého obchodu— zač kupuje.

Žito	zl.	15.25	za 100 kg
Pšenice	„	20.50	„
Ječmen	„	19.75	„
Oves	„	14.50	„
Hrečka	„	.—	„
Proso	„	.—	„
Řepák	„	45.50	„
Hrách	„	.—	„
Fasole	„	21.00	„
Mák	„	83.00	„
Jetel	„	100.00	

Hospodářský zpravodaj.

Umělé hnojení brambor s hlediska výnosnosti.

Letošního roku byl proveden hnojařský pokus s brambory v Lyšči u Lucka v hospodářství V. Jansy. Ornice je zde písčitá, prohozená hůmusem, spodina je rovněž písek. Předplodiny byli tyto: v r. 1933 vikev na semeno, v následujícím roku jara pšenice za přihnojení střední dávkou chlevského hnoje a v r. minulém žito. Podmítka provedena koncem srpna; do hluboké brázdy zoráno koncem prosince, díky mírné zimě. Na jaře dvakrát vláčeno, načež kypřeno kultivátorem. Umělé hnojiva dodala pokusná stanice v Bivakách u Lucka. Byli rozhozeny ručně dne 2. května tyto hnojiva v poměru hektarovém. 150 kg. azotniáku 21 proc. (tedy 30 kg dusíku.) 100 kg supertomasiny 30 proc. (t. j. 30 kg kysliku fosforečného), 250 kg draselné (potasové), soli 20 proc. (t. j. 50 kg drasla).

Plocha pokusné parcely obnašela 200 čtverečních metrů. Jednotlivé parcely uspořádany byli následovně:

1. (bez hnojiv.)
2. N P (dusík a fosfor.)
3. N K (dusík a draslo.)
4. P K (fosfor a draslo.)
5. N P K (všechny 3 hnojiva.)

Toto uspořádaní se opakovalo pětkráte.

Řádky provedeny rádlem ve vzdálenosti 50 cm, a napříč bylo rovněž na 50 cm. nalinkováno markérem. V průsečnících řádků s linkami markeru kladený hlízy a zahrnovány velkou motykou. Na parcelu vysázeno 200 hlíz. Sadba provedena dne 5. května. Jako

106.

nervem a záchvěvem, ta musí největší požitek hledati v tom, že mu může náležeti, tak jako on přinese jí za oběť sám sebe. Jak rád by se hrál na prsou té bytosti, jež by harmonicky doplňova a bytost jeho a jež by dovedla jeho duší zalomcovati, aby slepě se jí oddal.

Nevolána vyhoupla se před jeho očima Milada a jako by se něčemu podivil, nechal ruku s cigaretou klesnouti a zadíval se překvapeně do ztemnělého večera. Ano, ta vidina byla světlá a čistá, ta odpovídala všemu tomu, po čem prahl. Graciesní a půvabná, plná života a líbeznosti, vroucně vzrušená a přece něžně uhýbající, taková se mu zjevila a on s rozkoší zabýval se obrazem.

K ďasu, proč není Alice takovou, nebo proč Milada není Alicí? Proč aspoň není dcerou nějakého člověka, jenž má peníze nebo sociální postavení? Potom by byl již rozhodnut a jak lehce a rád rozhodnut. Ale, bohužel, Milada je dcerou zahradníka, byla prodavačkou a zabývá se zahradničením. Z té se nemůže státi baronka, to by křičelo přespříliš.

Vypustil několikrát mocný kotouč dýmu, jako by zaplašoval zbytečné myšlanky, než se však nadál, myslil na ni znovu. Hm, zahradníkova dcera, ovšem to je titul velmi jednoduchý a všední, ale co konečně na tom. Zná takových mesaliancí dost a když svého času byl v Londýně u vzdálených příbuzných na návštěvě, tam viděl celou řadu sňatků herešek a jiných děvčat z prostého rodu s nejpřednějšími členy anglické aristokracie. Nikdo se nad tím nepobuřoval, nikdo necstouzel, novopečené ladies přijímány bez závady u dvora i v salonech a svět se proto z kolejí nevyšinul.

A netřeba ani do Anglie jeti, vzpomínal horlivě na občanské křížení šlechtických rodin a teď se doopravdy sám sobě divil, že on, který si myslil vždycky o sobě, jak je demokratický, nikdy nepřipadl na myšlenku, neřídit se při sňatku předsudky, které jsou dávno přežilé a které tak jako tak, jednou za své vezmou. Jakým právem má se podrobovati otrockému zvyku a platit zaň štěstím celého života? Proč by se ostýchal řiditi se lepším přesvědčením?

Snad proto, že teta i strýc patří k věrné gardě šlechticka, která považuje za neodpustitelný hřích, když se ti, kteří se mají rádi, nemohou navzájem vyrovnati stařím rodu? Jak zná strýce, ten tak mocně na těchto předsudcích nelpí, ten by se dal obměkčiti; hůř by bylo s tetou, jež přes všechny dobré vlastnosti je hrdá a neústupná ari-

107.

sádě použito Woltman-Daňkovski z půdy hlinité v dobrém stavu hnojivém (což však se nedoporučuje.) Hlízy byli stejnoměrné velikosti, na polovině parcel krájené, na druhé celé. Však žádný rozdíl v sklizni nebyl pozorován.

Ihned po sázení následovalo válení. Od vláčení bylo upuštěno následkem mělkého zadělání hliz. Zato rádleno bylo čtyřikrát v dvoutýdenních obdobích; po prve po vzejití hliz.

Sklizeň hliz z 1 ha.

Hnojiva	Sklizeň v q (centn.)	Zvyšení sklizně q
O	176	—
N P	186	10
N K	205	29
P K	195	19
N P K	217	41

Na jaře letošního roku se platilo v Lucku za 1 q. azotniaku 27,5 zl. za 1 q. supertomasin 21 zl. a za 1 q. soli (draselné) 10,5 zl. a 1 q. bramboru stál 3,5 zl. rovněž tolik se platí za 1 q. letošní sklizně.

Tedy rentabilita umělých hnojiv v světle těchto cen vypadá následovně:

Hnojiva	Zvyšení skizně q	Cena hnojiv zl.	Cena zvyšené sklizně zl.	Zisk neb ztrata zl.
O	—	—	—	—
N P	10	62.25	35.00	27.25
N K	29	67.50	101.50	34,00
P K	19	47 25	66 50	19.35
N P K	41	88 50	143.50	55.00

Z těchto číslic vyniká, že z umělých hnojiv nejlépe působí na zvýšení sklizně bramborů dusík a draslo. Však výnosnost jest zde odvislou od poměrně nízké ceny hnojiva draselného, neboť vysoká cena syntetického dusíku v značné míře redukuje rentabilitu umělých hnojiv.

V tomto pokuse nepříznivě působilo na píščité půdě suché jaro. Mladé rostlinky nemohli náležite využiti veškerých živin, obsažených v umělých hnojivech, neboť tyto mohou býti kořání absorbovány v rozpušťeném stavu.

Z uvedeného jest zřejmá nutnost snížení cen umělých hnojiv, v první řadě dusikatých. Vysoké ceny hlavně těchto ostatních za nízkých cen zemědělských produktů znemožňuje používání umělých hnojiv naším rolnictvem.

Inž. V, Jansa.

Z Chmelného trhu.

CHMEL.

Žatec, dne 4. prosince 1936.

Při zmenšeném zájmu a klidném smýšlení bylo v uplynulém týdnu vykoupeno opětně několik položek žateckého chmele jak na venkově tak na trhu v Žatci. Ceny chmele se uhajují a zůstávají na nezměněné výši

Kč 700. — až 1.200. — za 50 kg.

Zásoby pěstitelského chmele jsou vzhledem k velké letošní sklizni již nepatrné a nedosahují ani 10.000 cel. centů v oblasti žatecké.

Také expedice prodaného chmele dále rychle pokračuje. Za listopad ověřila a vyexpedovala žatecká známkovna 40. 000 cel. centů a celkém od počátku sezony již 23.100 žoků v čisté váze 121.600 cel centů žateckého chmele sklizně 1936. Loňského roku v tuto dobu bylo ověřeno teprve 60.000 c. c., což nebyla ani polovina co letos.

Český odbor Jednoty Chmelařské v Žatci.

Adresa redakce a administrace: Kwasiłów na Wołyniu. Tiskne a vydává Vydavatelství a tiskárna „Hlas Volyně" spol. s r. o. Odpovědný redaktor V. Perný. Roční předplatné 10 zl., čtvrtletně — 3 zl. Do zahraničí o 5 zl. ročně více. Cena inserátu: vel. 1/12 zadních stránek 6 zl. za jednu. V předu o 50% dráže. Při delší inserci značná sleva.